

VRAGENBUS.

ANTWOORD BETREFFENDE DE VRAGEN OVER ACCOLITE
IN HET MAART-NUMMER.

Ofschoon ik op de gestelde vragen, geen juist antwoord kan geven, meen ik toch den vrager van dienst te kunnen zijn met het volgende. Ik gebruik sedert jaren „Albatal”, een licht vloeibaar metaal, in den handel gebracht, door de firma Keur en Sneltjes. Ik vermoed echter dat de samenstelling van albatal en accolite niet noemenswaard zal verschillen, welke die echter is, is mij onbekend.

De in ons laboratorium algemeen gebruikte zuren, als zoutzuur, zwavelzuur, salpeterzuur, zijn voor bedoeld metaal niet te gebruiken, zelfs niet in verdunde oplossing. Het is echter zeer gemakkelijk de inlay geheel blank uit de inbeddingsmassa te doen komen, als men maar oppast voor oververhitting. Wanneer het gietstuk goed doorgegloeid is, laat men het afkoelen, totdat het bijna koud is, dan giet men het, daarbij zorgdragend, dat men het metaal voorzichtig tot smelten brengt (met een spelende blaasvlam). Het gietstuk komt dan steeds blank te voorschijn. Afval is voor een nieuwe inlay heel goed te gebruiken, echter is de prijs zoo gering, dat men daarop niet behoeft te zien. Ik giet met een slingerapparaat.

Den Bosch, 15 Maart 1921.

G. A. M. BOELAARS.

Vermoedelijk bestaat *accolite* hoofdzakelijk uit tin en zilver.

(RED.)